

DET KONGELIGE FORNYINGS-
OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENT

Statsråden

Fremskrittspartiets stortingsgruppe

Deres referanse

Vår referanse
200801252

Dato
7. mai 2008

Spørsmål fra Fremskrittspartiets stortingsgruppe - Bruken av konsulenter i departementene

Jeg viser til brev fra Fremskrittspartiets stortingsgruppe av 23. og 24. april 2008 om kjøp av konsulenttjenester, og gir i dette brevet svar på de spørsmål som fremmes av stortingsgruppen.

”Viser til en rekke oppslag i media om manglende oversikt over bruken av konsulenter i departementene. Det foreligger påstander om at konsulentbruken i departementene de siste årene har vært økende og at dette påfører forvaltninga store ekstrakostnader. På bakgrunn av dette ber jeg om det fremskaffes en full oversikt over kostnadene til konsulentbruk i Fornyings- og administrasjonsdepartementet de siste to årene”

FAD regnskapsførte om lag 44,7 millioner kroner til kjøp av konsulenttjenester i 2006, innbefattet forskning, utredning, juridisk rådgivning. Dette beløpet inkluderer om lag 10 millioner kroner til kjøp av tjenester direkte fra Statskonsult AS etter avtale inngått i 2004 i forbindelse med omdannelsen til aksjeselskap. For hele 2007 og frem til 1. april 2008 er det regnskapsført kjøp av konsulenttjenester for 27,5 millioner kroner inkludert FoU-oppdrag på til sammen 8,4 millioner kroner. Det tilsvarer et utgiftsnivå som er om lag halvparten av nivået i 2006.

”Hva er grunnen til at departementene de siste årene ikke har laget oversikter over sin konsulentbruk?”

Departementenes bruk av konsulenter fremgår av departementenes regnskaper, der det til alle relevante kapitler som regel føres underposter for innkjøp av konsulenttjenester. Det er for øvrig ikke slik at økonomireglementet i staten pålegger departementene å lage samlede oversikter over ut over det som fremkommer av regnskapet.

”Hva er grunnen til at flere av departementene ikke har noen strategi for bruk av konsulenter?”

Hvert enkelt departement har ansvar for å planlegge og å følge opp sitt eget budsjett, og bestemmer selv over sine kjøp av forskning, utredninger og faglig rådgivning. Det er følgelig departementene selv som må vurdere om de har behov for en egen strategi for bruk av konsulenter.

”Har Fornyings- og administrasjonsdepartementet foretatt en gjennomgang av om sin økende resursbruk på konsulentavtaler gir målbare resultater. Dersom en slik gjennomgang ikke har vært gjennomført vil statsråden ta initiativ til en slik gjennomgang?”

For det første vil jeg understreke at bruken av konsulenttjenester i FAD er på vei ned, jf. presentasjonen av tallmaterialet over. For det andre vil det i de fleste tilfeller være åpenbare praktiske eller økonomiske grunner til at vi velger å bruke ekstern fagkompetanse. Alternativet, som er å bygge ut departementet med nye fagmiljøer vil som oftest være en dyrere løsning hvis behovet ikke er av mer vedvarende karakter. Etableringen av DIFI er derimot et eksempel på at departementet fant det mer hensiktsmessig å ha direkte tilgang til fagkunnskap på viktige fagområder for departementet.

”Har Fornyings- og administrasjonsdepartementet noen oversikt over bruken av konsulenter i departementets underliggende etater?”

Fornyings- og administrasjonsdepartementets styring av underliggende etater tar utgangspunkt i mål og resultater. Hvordan etatene løser sine oppgaver, bestemmer de i hovedsak selv. Hvis vi har særskilt behov for oversikter over det samlede forbruket av konsulenttjenester i etatene, kan vi be om det, men jeg kan ikke se at det har forekommet et slikt behov i min tid som leder av departementet.

”Riksrevisjonen har tidligere hatt en gjennomgang av blant annet departementenes konsulentbruk og påpekt mangler. På hvilken måte har praksis knyttet til konsulentavtaler blitt skjerpet inn etter Riksrevisjonens bemerkninger?”

Jeg ba i brev av 28. november 2006 alle statsrådene om å se på hvilke tiltak som kunne gjennomføres på den enkelte sitt ansvarsområde, for å sikre etterleving av innkjøpsreglene. Bakgrunnen for mitt brev var at Riksrevisjonens kontroll- og revisjonsrapport for budsjetterminen 2005 pekte på en rekke alvorlige brudd på regelverket for offentlige innkjøp. Jeg kan for øvrig legge til at jeg 30. april på nytt sendte brev til statsrådene om at de nøye må vurdere tiltak for å sikre full etterlevelse av regelverket. Jeg understrekte også at jeg forutsatte at hvert enkelt departement selv sørger for å ha tilstrekkelig kompetanse og rutiner på innkjøpsområdet.

”Finansdepartementet uttaler til Aftenposten 24.april at de har så mange flinke ansatte at det ikke er behov for å kjøpe konsulenttjenester. Betyr det at kompetansen i andre departement som har økning i bruk av konsulenttjenester er for dårlig?”

Jeg har ikke tilgjengelig faktagrunnlag til å uttale meg om årsakene til utviklingen i konsulentbruk i andre departementer. Det vil imidlertid alltid være slik at bruk av ekstern kompetanse vil variere fra departement til departement avhengig av hvilke saker det til enhver tid arbeides med.

Vennlig hilsen

Heidi Grande Røys